

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Lucyna Gurbin
Protokolant:	stażysta Dominika Flader

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017 roku

sprawy z powództwa E. D.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.- zarządcy masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. w restrukturyzacji w D.

o wynagrodzenie

O R Z E K Ł:

1. Zasądzić od pozwanego na rzecz powódki E. D. kwotę 631,58 zł (sześćset trzydzieści jeden złotych 58/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2016r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.05.2017r. do dnia zapłaty.
2. Oplata od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona, obciążyć Skarb Państwa.
3. Nadać wyrokowi w pkt. 1. rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka E. D. wniosła pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. w restrukturyzacji w W. o zapłatę wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2017 rok w wysokości 750,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 maja 2017 roku. W uzasadnieniu powódka wskazała, że miała zawartą umowę o pracę i nie otrzymała wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2017 rok.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami postępowania wyjaśniając, że 3 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy dla Miasta W. otworzył wobec (...) Sp. z o.o. postępowanie sanacyjne wyznaczając zarządcę w osobie (...) Sp. z o.o. w P.. Jednocześnie pozwany wskazał, że legitymację czynną do działania w niniejszej sprawie posiada Spółka (...) Sp. z o.o. w P.. Ponadto podnosił, że (...) sp. z o.o. jest w krytycznej sytuacji finansowej i środki na uregulowanie zobowiązań z tytułu stosunków pracy zostaną pozyskane z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, co może nastąpić dopiero po ogłoszeniu upadłości. Dla pozwanego roszczenie powódki jest przedwczesne. Powódka nie wzywała pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Pozwany nie kwestionował co do zasady roszczenia o zapłatę wynagrodzenia do kwoty 631,58 zł brutto. Merytorycznie pozwany kwestionował roszczenie powódki do kwoty 118,42 zł. W tym zakresie pozwany wyjaśniał, że

powódka świadczyła pracę od 1 do 10 kwietnia i w tym czasie przypadało 6 dni roboczych. W przeliczeniu na jeden dzień roboczy oraz liczbę dni przepracowanych przy podstawie wynagrodzenia w kwocie 2.000 zł, wynagrodzenie powódki wyniosło 631,58 zł. Ponadto pozwany wnosił o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c. Pozwany wskazywał na krytyczną sytuację finansową spółki, która nie pozwala na regulację należności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powódka pracowała w (...) sp. z o.o. w restrukturyzacji w sklepie w G. przy ul. (...), w okresie od 11 lutego 2016 roku do dnia 10 kwietnia 2017 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy jako sprzedawca. Postanowieniem z dnia 3 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy dla Miasta W. w W. otworzył postępowanie sanacyjne i wyznaczył zarządcę w osobie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Postępowanie sanacyjne zostało umorzone postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2017 roku. Powódce nie wypłacono wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2017 rok.

Sąd zważył, co następuje:

Na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017 roku powódka sprecyzowała stronę pozwaną pozywając zarządcę masy sanacyjnej (...) Sp. z o.o. w restrukturyzacji w D. i ograniczając swoje żądanie, przyjmując za zasadne wyliczenia dokonane przez pozwanego w odpowiedzi na pozew. Zasadniczo między stronami nie było sporu. Okolicznością bezsporną był fakt nie wypłacenia powódce wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2017 rok.

W ocenie Sądu twierdzenie podniesione przez pozwanego, że powódka miała obowiązek wezwać pracodawcę do dobrowolnego spełnienia świadczenia jest całkowicie bezzasadne. Wypłata wynagrodzenia jest bezwzględny obowiązek pracodawcy i nie wypłacenie w terminie wynagrodzenia bez względu na przyczyny rodzi dla pracodawcy określone ujemne skutki prawne (np. możliwość rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracownika). Pracodawca ma obowiązek wypłacić wynagrodzenie pracownikowi w ustalonym umową o pracę terminie. Zgodnie z umową o pracę, wypłata wynagrodzenia następuje w terminie określonym w Regulaminie Wynagradzania określonym przez pracodawcę. Nie ma żadnych podstaw prawnych do występowania przez pracownika do dobrowolnego spełnienia świadczenia lub przeprowadzenia mediacji.

Art. 94 pkt 5 k.p. stanowi, że pracodawca jest obowiązany terminowo i prawidłowo wypłacać wynagrodzenie. Ponadto art. 85 § 2 k.p. ustalił, iż wynagrodzenie za prace płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego.

Dlatego Sąd uznał za zasadne roszczenie powódki w całości, przy uwzględnieniu korekty dokonanej przez pozwanego i uznanej przez powódkę.

Dlatego Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku. Ponadto Sąd uwzględnił wniosek pozwanego o zastosowanie art. 102 kpc uznając, że podniesione w orzeczeniach przez Sąd Rejonowy dla Miasta W. w W. Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych o krytycznej sytuacji finansowej pozwanego (...) Sp. z o.o. w W. są wiarygodne. Na mocy art. 477 ze zn. 2 § 1 kpc Sąd nadał wyrokowi do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia rygor natychmiastowej wykonalności.